

Vi vil gerne have mere retfærdighed på dette område, og vi vil gerne have, at man i højere grad ser på, hvad det er for nogle forbrydelser eller strafbare handlinger, der bliver begået, og det skal ikke være billigere at foretage strafbare handlinger, som medfører tab af milliarder eller mangedcifrede millioner af kroner, end eksempelvis at stjæle biler eller noget i den retning, men at det er det, er ofte det indtryk, man får.

Og når man ser på, hvad der i en årrække skete af ting og sager og underlige gerninger i den finansielle sektor og ser på det samlede tab i den sektor både samfundsøkonomisk og for de enkelte, som det gik ud over, så må man som lovgiver have en underlig fornemmelse, når man kan konstatere, at de kollektive bødestrafte i en størrelsesorden på 1 mio. kr., som de pågældende virksomheder fik, kunne de sende videre til betaling hos dem, der var blevet snydt.

Sådan et samfund synes vi ikke er et rimeligt samfund, og derfor håber vi, at vi under udvalgsarbejdet kan få kortlagt nogle af problemerne.

Til slut vil jeg gentage, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at i Fremskridtspartiet ønsker vi, at retssikkerheden skal være til stede for alle borgere, men at vi på den anden side heller ikke vil acceptere, at bevisbyrden er så tung, at ingen kan løfte den, og at de smarteste på den måde kan gå fri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om egenkapitalhjælp til iværksættere.

Af Kjeld Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 29/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil starte med at sige tak for endnu et bidrag til diskussionen om, hvad vi egentlig kan hjælpe til med, når det drejer sig om iværksættere og små virksomheder.

Det er et tema, som alle Folketingets partier gjorde meget ud af i foråret. Men der var vel ingen af os, der virkelig følte, at vi fandt de vises sten, og derfor er det en udmærket anledning til at få vendt et af de elementer, der også på SF's foranledning indgik i foråret, og som også har været fremme før, men i et nyt lys kan tingene jo altid se anderledes ud.

Der er nogle ting i dette forslag, som jeg godt kan lide:

Jeg kan godt lide, at der ikke er tale om en statslig låneordning, men om en ordning, hvor det offentlige subsidierer en rentesænkning og, må jeg gå ud fra, en afdragsfri periode, for et eller andet skal bankerne vel have for at give låneren en ualmindelig lang afdragsfri periode. Det fremgår ikke helt af forslaget, men lad os sige, at det er sådan.

For det andet er ordningen baseret på, at kreditvurderingen af lånsøgerne stadig sker på grundlag af pengemarkedets vurderinger. Det tror jeg er fornuftigt.

Og for det tredje er det fortsat pengeinstituttet og ikke det offentlige, der løber den fulde risiko i forbindelse med lånets tilbagebetaling.

Vi ved også alle sammen, at ordningen har kørt i Tyskland i en årrække og øjensynlig har virket godt, men jeg er nødt til at sige, at jeg også har indvendinger imod forslaget, idet jeg tror, at 10 år er for lang en periode – det må jeg sige – det er meget lang tid at subsidiere renter og fritage for afdrag i. Og jeg må også sige – og det er måske i virkeligheden hovedindvendingen imod forslaget – at det er et dyrt forslag, som koster mange penge.